

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6To/20/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8412010311
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8412010311.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Petra Reváka a JUDr. Antona Lukáča na verejnom zasadnutí konanom dňa 27.8.2013 v trestnej veci proti obžalovanému A. E. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 1T 172/2012 zo dňa 3.12.2012 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného A. E..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Kežmarok uznal obž. A. E. za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

- dňa 26.7.2011 v čase okolo 18.00 hod. pred rodinným domom č. XXX v obci X., okres E., pred najmenej štyrmi súčasne prítomnými osobami, po vzájomnom nedorozumení medzi súrodencami Z. R., A. E. a E. N., po tom, čo medzi nimi došlo k slovnému a fyzickému konfliktu, A. E. pristúpil k svojej sestre Z. R., svojou ľavou rukou jej pritlačil pravú ruku o plot, čomu sa Z. R. bránila slovne aj naznačením kopnutia, načo jej obvinený pustil ruku a vulgárne jej nadával, a keď sa chcela poškodená vrátiť na svoj pozemok, obžalovaný ju spodnou časťou svojej nohy, zhora opäťkom kopol do prednej časti ľavého stehna, čím jej spôsobil zranenia, a to pomliaždenie ľavého stehna a podvrtnutie ľavého kolena s dobou liečenia a dobou práceneschopnosti od 27.7.2011 najmenej do 24.8.2011, počas ktorej bol obvyklý spôsob života poškodenej obmedzený závažným spôsobom v trvaní od 27.7.2011 do 17.8.2011.

Za to mu podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. j/, § 37 písm. h/ a § 38 ods. 2 Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a § 50 ods.1 Tr. zák. súd výkon uloženého trestu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 14 mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. odkázal poškodenú Z. R., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom X. č. XXX s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. odkázal poškodené strany Všeobecnú zdravotnú poisťovňu, a.s., krajská pobočka Prešov, Kúpeľná 5, 080 15 Prešov, IČO: 359 378 74 a Sociálnu poisťovňu, pobočka Poprad, ul. 1. mája č. 4053/24, Poprad, IČO: 308 07 484 s ich nárokmi na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku obžalovaný, ihneď po jeho vyhlásení a po poučení o možnosti podať opravný prostriedok, priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní podal odvolanie proti všetkým výrokom, ktoré zdôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. V písomných dôvodoch odvolania poukazuje najprv na právne úvahy a skutkové zistenia okresného súdu, o ktoré oprel svoje rozhodnutie. Poukazuje na ust.

§ 168 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého z odôvodnenia rozsudku musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení a na to, že odôvodnenie rozsudku súdom prvého stupňa nebolo dostatočné. Samotný priebeh incidentu, ktorý sa mal stať dňa 26.7.2011, je rozdielne opísaný poškodenou na jednej strane a obžalovaným a vypočutými svedkami na druhej strane. Kým poškodená uviedla, že v podstate sa len bránila útokom svojej sestry E. N. a obžalovaného a voči nikomu neútočila, z vykonaného dokazovania bol preukázaný opak. Bola to práve poškodená, ktorá sa od začiatku stretnutia správala voči ostatným agresívne a najprv začala napádať obžalovaného a jeho sestru E. N. vulgárne a neskôr sa pridali aj fyzické útoky. Prvý útok smeroval voči bratovi A. E., ktorému chcela dať facku, neskôr zaútočila na svoju sestru, ktorú udrela pästou do pravej strany do rebier a následne jej začala vytáčať ruky, čo pre jej sestru E. bolo bolestivé, nakoľko bola po operácii rúk. Keď k nim prišiel obžalovaný, snažil sa ich rozbrániť a ochrániť sestru E.. Obžalovaný sa snažil poškodenú upokojiť a zabrániť jej ďalším fyzickým útokom. Poškodená sa snažila obžalovaného viackrát kopnúť a obžalovaný sa snažil jej kopancom brániť. Z útokov poškodenej mal obžalovaný dokopané nohavice, roztrhaný zips na koženke a roztrhnutú zlatú retiazku. Poškodená v snahe kopancom trafiť obžalovaného kopla z celej sily do bráničky a po tom, čo ušla na svoj pozemok, ďalej hrubo nadávala prítomným a vyhrážala sa. Vypočutí svedkovia potvrdili, že obžalovaný poškodenú nekopol a zhodne uviedli, že sa snažil zabrániť jej útokom proti sestre a následne sa bránil napokon aj proti svojej osobe. Mohlo sa stať, že pri sebaobrane voči poškodenej nastavil svoje koleno a mohlo dôjsť týmto spôsobom ku kontaktu s poškodenou, ale určite ju úmyselne nekopol a nemohol jej spôsobiť zranenia. Konanie obžalovaného nemožno v žiadnom prípade hodnotiť ako protiprávne, naopak svojím konaním bránil ďalším fyzickým útokom poškodenej voči sestre E. N. a aj útokom voči sebe. Svojím konaním odvracal priamo hroziaci a trvajúci útok poškodenej voči jeho osobe. Súd sa v dôvodoch svojho rozhodnutia nezaoberal bližšie obranou obžalovaného, nevyhodnocoval ďalšie okolnosti o vzniku a priebehu nedorozumení medzi obžalovaným a poškodeným, nezisťoval prečo začal vlastne celý konflikt a nevysporiadal sa ani s námietkou nutnej obrany zo strany obžalovaného. Navrhol preto, aby krajský súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil na nové konanie.

Na základe podaného odvolania postupoval krajský súd v intenciách ust. § 317 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Keďže odvolací súd v danom prípade nezistil také okolnosti, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., preskúmal napadnuté výroky rozsudku o vine a treste a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

V posudzovanej trestnej veci bolo podľa názoru krajského súdu na súde prvého stupňa vykonané dokazovanie v takom rozsahu, ako to predpokladá ust. § 2 ods. 10 Tr. por. Pre správne zistenie skutkového stavu je potrebné, aby prvostupňový súd vykonané dôkazy vyhodnotil spôsobom uvedeným v ust. § 2 ods. 12 Tr. por. a takýmto postupom dospel k správnym záverom. Aj podľa názoru krajského súdu, vzhľadom na vykonané dôkazy bolo v posudzovanej veci nepochybne preukázané, že skutok, tak ako ho prvostupňový súd ustálil, sa stal a spáchal ho obžalovaný a to aj napriek tomu, že jeho spáchanie v celom rozsahu popiera.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní v celom rozsahu spáchanie prečinov poprel. Uviedol, že je pravdou, že kritického dňa sa stretol so svojou sestrou - poškodenou Z. R.. Šiel za ňou k jej domu, aby si ujasnili situáciu ohľadom užívania spoločného lesa. Videl, ako došlo ku konfliktu medzi poškodenou a N., ktorej poškodená dala facku. On prišiel k nim, snažil sa ich od seba oddeliť. Poškodená ho pritom chcela kopnúť smerom do rozkroku a pri zápase došlo aj k roztrhnutiu jeho retiazky. Popiera, že by chcel robiť výtrznosti, išiel ich len od seba oddeliť. Práve poškodená bola tým výtržníkom. Keď poškodená následne vošla za bráničku, vulgárne mu nadávala, kde spoza tej bránky ho chcela kopnúť, ale kopla do nej. Fyzicky napádala tiež jeho manželku a bola to práve poškodená, ktorá napadla E. N., jeho manželku a aj jeho samého. Poškodenej nedal facku, ani ju nekopol. Jeho úmyslom bolo len oddeliť od seba poškodenú a N.. Nevie o tom, či pritlačil poškodenú o plot, situácia sa odohrala na mostíku. Taktiež nevidel, aby niekto z prítomných osôb, okrem slovných útokov, napadol poškodenú Z. R.. Pripustil, že poškodenú držal za ruku, ale len preto, aby rozbraňoval poškodenú a E. N.. Ruku jej pustil potom

preto, aby sa bránil jej fyzickému útoku a chytil ju za plecía, aby sa ukludnila. Na otázky súdu, či kopol poškodenú, udáva, že ju úmyselne určite nekopol a že pri sebaobrane možno dal koleno, ale úmyselne nie.

Zo spáchania skutku, tak ako ho ustálil súd prvého stupňa, je však obžalovaný usvedčený najmä obsahom svedeckej výpovede svedkyne Z. R. a ďalšími vykonanými dôkazmi a čiastočne aj svojou vlastnou výpoveďou. Z výpovede poškodenej v prípravnom konaní, na ktorej zotrvala aj na hlavnom pojednávaní, vyplýva, že dňa 26.7.2011 v čase okolo 18.00 hod. pri dverách zazvonil jej brat obž. A. E. a sestra E. N.. Keď im otvorila, začali jej vulgárne nadávať, vznikla hádka ohľadom ťažby dreva zo spoločného lesa. Sestra E. N. jej začala vulgárne nadávať, chytila ju pod krk a oprela o bránku. Ako ju držala rukou a škrtila, došiel brat A. E. - obžalovaný, ktorý chytil svojou ľavou rukou jej pravú ruku a oprel ju o bránku a nadával jej. Mala strach, pretože bola doma sama a keďže sa nemohla vyslobodiť, povedala mu, aby ju pustil, že ho kopne. Keď ju nechcel pustiť, naznačila akože kopnutie a v tom jej ruku pustil. Sestra E. N. odskočila. Ako išla za bránku, obžalovaný sa po vulgárnom prejave otočil a svojou nohou, topánkou ju zasiahol rovno do stehna. Zo strachu uskočila za bránku, na to vyšla z auta manželka obžalovaného, jeho syn a jeho žena, pričom jej manželka obžalovaného začala nadávať a zahňala sa na ňu rukou, že jej jednu vrazí. Ona sa uhla a vzápätí, možno zo strachu, jej jednu vrátila späť. Na to odišla preč, zamkla sa a ostala sedieť doma. Bližšie popísala spôsob, akým ju obžalovaný kopol, a to tak, že ona naznačila akože ho kopne, obžalovaný odskočil, následne ju E. N. pustila, otočila sa a obžalovaný ju prudko kopol do jej ľavého stehna. Poprela, aby kopla do bráničky. Pokiaľ ide o zranenie, ktoré utrpela, mala prasknuté koleno a nosila tri týždne ortézu. Bola aj na vyšetrení u ortopéda, ktorý jej povedal, že má odrazený sval. Tohto dňa, keď sa úraz stal, nevolala záchranku, pretože miesto kopnutia bolo len červené, až ráno na druhý deň, keď chcela vstať z postele sa nemohla postaviť, pretože mala nohu opuchnutú, takže potom s manželom šla na ošetrenie na chirurgiu. Tri týždne bola obmedzovaná v obvyklom spôsobe života. Nosila ortézu, nemohla sa pohybovať, uvariť, ani urobiť nič v domácnosti a používala palicu.

Svedkyňa C. E., manželka obžalovaného, na hlavnom pojednávaní v podstate uviedla to, že boli pri dome poškodenej Z. R., keď sa vracali z pohrebu. Došlo ku slovnému konfliktu medzi poškodenou a E. N.. S. Z. R. chytila ruky N., ktoré jej začala vykrúcať, pričom predtým ju kopla a dala jej facku. Na to došiel jej manžel - obžalovaný, ktorý ich chcel oddeliť. Zo začiatku sa mu to nepodarilo, vzal poškodenú a tlačil ju k jej pozemku, pričom ju držal za ruky. Poškodená ho kopala do rozkroku, pričom mu roztrhla zips na koženke a roztrhla sa mu aj zlatá retiazka. Znova medzi nimi boli vulgárne nadávky. Vystúpila z auta a nato obžalovaný pustil poškodenú, ktorá jej vylepila po tvári. Potom sa poškodená otočila smerom k obžalovanému, ktorého chcela kopnúť, ale trafila bráničku. Nevidela, aby ju obžalovaný kopol. Keď od seba oddeľoval poškodenú a sestru N., obžalovaný sa vyhýbal kopancom. Nevidela nič také, aby obžalovaný napadol poškodenú, videla len to, ako dával od seba sestry preč, teda poškodenú a E. N.. Keď bol obžalovaný s poškodenou pri bráničke, možno jej oprel ruky o bráničku. Nevie sa vyjadriť k tomu, či poškodená kopla do bráničky, ale bránička „zadunela“, keď chcela kopnúť do jej manžela, teda do obžalovaného.

Svedkyňa E. N., sestra obžalovaného, na hlavnom pojednávaní uviedla, že 26.7.2011 došli k domu poškodenej, lebo sa chceli opýtať na situáciu ohľadom lesa. Došlo medzi nimi k nedorozumeniu. Následne poškodená ju buchla do pravej strany do rebier, chytila jej ruky a začala jej ich vytáčať. Potom prišiel obžalovaný, jej brat A. a chytil poškodenej ruky, poškodená jej však stihla dať facku, takže jej spadli okuliare. Videla, ako kope nohami spoza bránky, čo sa tam však odohrávalo, to už nevedela uviesť. Nevidela, čo sa konkrétne dialo medzi obžalovaným A. E. a poškodenou, ani to, aby obžalovaný kopol poškodenú.

Svedok E. N., švagor obžalovaného, na hlavnom pojednávaní uviedol, že keď sa vracali z pohrebu, boli spolu s obžalovaným pri dome poškodenej. Obžalovaný s jeho manželkou šli k domu poškodenej, ktorá otvorila a vyšla vonku. Čo sa rozprávalo pri dverách domu nevie potvrdiť, lebo v tom čase bol v aute. Ako poškodená prišla k švagrovi A. E. začala mu neslušne nadávať. Nevedel ale povedať, či dostal aj facku od poškodenej. Švagor sa bránil a poškodená následne odišla. Potom sa vrátila a šla k bráničke, kde stála jeho manželka aj s obžalovaným A. E.. Z. R. ju chcela odstrčiť od bráničky a následne na to nastal konflikt medzi nimi. Videl, ako poškodená vykrúcala ruky jeho manželke. Obžalovaný tomu chcel zabrániť a chcel ich od seba odstrčiť, ale poškodená začala útočiť na neho rukami, nohami, a stále chcela kopnúť do obžalovaného. Čo už bolo ďalej, nevedel povedať. Videl ale, ako obžalovaný chytil poškodenú

za ramená a odtláčal ju. Bolo to pri mostíku a tlačil ju smerom hore. Poškodená obžalovaného nekopla, lebo sa uhol. Nevidel, aby obžalovaný pritlačil poškodenú k bráničke, ani nemá vedomosť o tom, aby obžalovaný kopol poškodenú.

Vypočutý svedok Z. E., syn obžalovaného, na hlavnom pojednávaní uviedol, zhodne ako obžalovaný i ďalší svedkovia, že kritický večer boli pri dome poškodenej. Videl, ako poškodená chytila E. N. ruky a vytáčala ich. Otec, teda obžalovaný, chytil poškodenej ruky, na to poškodená začala kopať otca. Došlo tam k vulgárnym výrokom, Z. dala facku jeho mame, potom sa tam niečo zomlelo, avšak nevie, či došlo k fyzickému alebo slovnému útoku, nakoľko sedel v aute. Nevidel, aby obžalovaný odtláčal poškodenú k bráničke, prípadne žeby ju kopol.

Svedok A. E., brat obžalovaného, podobne ako predchádzajúci svedkovia uviedol, že boli pri rodinnom dome poškodenej, poškodená sa rozbehla k nemu, chcela ho udrieť, on však úder odrazil. Keď sa vracala od neho, chytila svoju sestru E. N. za vlasy a obžalovaný jej chytil ruky. Začala obžalovaného kopať do rozkroku. Následne vyšla k nim manželka obžalovaného a tá dostala od poškodenej facku. Videl, ako obžalovaný chytil poškodenú za ramená alebo za ruky a triasol ňou. Nevidel však, aby obžalovaný kopol poškodenú a pritláčal ju na bráničku, pretože celý priebeh nesledoval.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia, MUDr. M. S., ktorý v tejto veci spracoval znalecký posudok ohľadom zranení, ktoré utrpela poškodená Z. R.. Poškodená pri incidente utrpela pomliaždenie ľavej sánky, pomliaždenie ľavého stehna a podvrtnutie ľavého kolena. Z lekárskeho hľadiska ide o ľahké poranenia, pričom u nich nepredpokladá trvalé následky. Dobu liečenia a práceneschopnosti určilo predovšetkým poranenie - podvrtnutie ľavého kolena, ktoré si vyžaduje dobu liečenia a práceneschopnosti 4 týždne. Mechanizmus vzniku týchto poranení zodpovedá výpovediam, ktoré zistil vo vyšetrovacom spise, to znamená, že pomliaždenie ľavej sánky mohlo vzniknúť chytením rukou v tejto oblasti, pohmoždenie ľavého stehna mohlo vzniknúť kopnutím do tejto oblasti a za predpokladu, že poškodená na tejto nohe stála, v tom zmysle, že táto končatina bola zaťažovaná jej váhou, mohlo toto kopnutie spôsobiť podvrtnutie ľavého kolena. Poškodená bola obmedzovaná v obvyklom spôsobe života, kedy po dobu 3 týždňov nosila ortézu na ľavej nohe. Pripustil, že v prípade, ak by poškodená pri kopaní trafila obžalovaného, mohlo dôjsť k pomliaždeniu ľavého stehna, ale nedošlo by k podvrtnutiu ľavého kolena. Znalec si nemyslí, žeby kopnutie do bráničky spôsobilo vznik pohmoždenia na stehne a zároveň aj podvrtnutie kolena. Znalec ďalej uviedol, že pri mechanizme kopnutia do bráničky by nedošlo k vzniku podvrtnutia kolena a zároveň aj ku krvnej podliatine. Predpokladá, že ak bránička bola kovová, tak by aj v tej časti, ktorou kopla, na predkolení alebo na nohe mala nejaké poranenie, nejaké odreniny, pomliaždenie, pričom nič také zistené nebolo. Na otázku, či mohlo byť poranenie poškodenej spôsobené kopnutím, napr. kopnutím topánky, znalec uviedol, že áno, kopnutie bolo podľa jeho názoru dosť vysokej intenzity, pretože pri vyšetrení poškodenej v januári 2012 ešte stále v mieste podliatiny pretrvávalo stuhnuté tkanivo. Na námietku obžalovaného, že pri sebaobrane možno nastavil koleno, znalec uviedol to, že keby nastavil nohu a poškodená by ho zasiahla svojou stehennou oblasťou, nedôjde k podvrtnutiu kolena.

Na základe vyššie uvedeného ani krajský súd neuveril obrane obžalovaného, že nespôsobil zranenie poškodenej úmyselným kopnutím. Krajský súd poukazuje na dôvody uvádzané prvostupňovým súdom, s ktorými sa v celom rozsahu stotožňuje.

Výpovede svedkyne poškodenej Z. R. boli zhodné ako v prípravnom konaní, tak aj na hlavnom pojednávaní a navyše tieto výpovede podporuje nestranný dôkaz a to znalecký posudok, kde znalec, ako to bolo vyššie uvedené, potvrdil možnosť vzniku zranenia, tak ako to uvádzala poškodená, pričom vysvetlil aj to, že s takýmto zranením mohla sama odísť. Zranenie sa totiž mohlo ako bolestivé alebo problematické objaviť neskôr. Súčasne vylúčil spôsob, aby zranenie bolo spôsobené tak, ako to popisujú svedkovia a obžalovaný, totiž, že poškodená kopla nohou do bráničky, alebo že zranenie mohlo vzniknúť tým, že pri kopnutí nohou do rozkroku obžalovaného, si mohla takto zranenie spôsobiť sama.

Odvolací súd navyše na doplnenie dodáva, že v konkrétnom prípade ide o konflikt medzi poškodenou a jej súrodencami, medzi ktorými je práve obžalovaný, a to ohľadom užívania lesných pozemkov. Je zrejmé, že títo svedkovia vytýkali poškodenej, že táto mala sama hospodáriť v ich spoločnom lese, a preto aj z tohto pohľadu je možné brať s určitou pochybnosťou ich výpovede, v ktorých uvádzajú, že poškodená si zranenie mohla spôsobiť kopnutím do bráničky. Ani jeden z týchto svedkov alebo svedkýň, ktorí

boli vypočítaní na strane obžalovaného, neudávajú, že by obžalovaný kopol poškodenú. Pripúšťajú len možnosť, že ju pritlačil k bráničke, keď ju držal za ruky alebo za ramená. Ich výpovede spočívajú v tom, že nevideli, aby takéhoto konania uvedeného v rozsudku sa bol obžalovaný dopustil. Svedkovia podľa názoru krajského súdu sú viac menej zainteresovaní na výsledku tohto trestného konania aj vzhľadom na konfliktnú situáciu, ktorá medzi nimi je, teda na situáciu na strane obžalovaného a jeho súrodencov a na strane poškodenej. Z tohto pohľadu preto má krajský súd za to, že výpovede týchto svedkov nie sú celkom vierohodné. Potvrdzujú ale, že obžalovaný bol s poškodenou vo fyzickom kontakte, keď ju držal za ruky v čase, keď chcel zabrániť fyzickému konfliktu medzi poškodenou a E. N..

Krajský súd sa stotožňuje s právnou kvalifikáciou konania obžalovaného ako prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Tr. zák. a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm. a/ Tr. zák.

Za správne odvolací súd považuje aj úvahy súdu prvého stupňa, ktorými sa riadil pri ukladaní trestu a o tom, aký trest a v akej výmere má byť obžalovanému uložený. Poukazuje na osobu obžalovaného, ktorý nebol doposiaľ súdne trestaný. Okresný súd sa zaoberal aj poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami a vyvodil existenciu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j/ Tr. zák., teda, že obžalovaný pred spáchaním činu viedol riadny život a na druhej strane konštatoval existenciu priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h/ Tr. zákona, lebo obžalovaný sa dopustil dvoch trestných činov. Aj krajský súd považuje trest odňatia slobody v trvaní 7 mesiacov, s jeho podmieneným odkladom na dobu 14 mesiacov, za zákonný a zodpovedajúci zásadám § 34 Tr. zákona ako z pohľadu individuálnej, tak aj generálnej prevencie.

K odvolacej námietke uvedenej v odvolaní obžalovaného, že totiž nebolo skúmané, či u obžalovaného nepôjde o nutnú obranu, krajský súd uvádza nasledovne:

Podľa § 25 ods. 1 Tr. zák. čin inak trestný, ktorým niekto odvracia priamo hroziaci alebo trvajúci útok, na záujem chránený týmto zákonom, nie je trestným činom.

Z dôkaznej situácie, tak ako ju ustálil prvostupňový súd, má krajský súd za to, že v tomto konkrétnom prípade nie sú splnené podmienky nutnej obrany podľa § 25 ods. 1 Tr. zák. Totižto obžalovaný podľa výpovede poškodenej jej mal zranenie spôsobiť tak, že po tom, ako stala chrbtom ku plotu a pravou rukou si chcela otvoriť bránu na ich pozemok, vtedy ju brat, teda obžalovaný, kopol pravou nohou do jej ľavého stehna, pričom ju zasiahol opätkom topánky. Aj na hlavnom pojednávaní uviedla, že bola napádaná obžalovaným, chcela sa vyslobodiť, preto naznačila kopnutie a keď od neho odchádzala a išla za bránu, obžalovaný sa otočil a svojou nohou ju zasiahol do stehna, teda tak ako vypovedala aj v prípravnom konaní. Krajský súd tak z toho vyvodil záver, že v čase, keď došlo k spôsobeniu zranenia, už zo strany poškodenej nehrozil žiaden útok na obžalovaného, nakoľko táto odchádzala preč.

Z hore uvedených dôvodov preto krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.